

holder mig derhos, som sagt, overbevist om, at den Uvillie, som der er i det andet Thing imod i saadanne Tilfælde som det omhandlede at overlade Bedømmelsen til en særlig Myndighed, hvis Afgjorelse skulde være endelig, er uovervindelig. Hvis der altsaa i Dvrigt var Anledning til at vente noget Udbytte af hele denne Forhandling, saa vilde jeg derfor tilraade Thinget at vedtage det Forslag, som det ærede Mindretal i Udvalget har stillet under Nr. 1, skjøndt jeg i og for sig anser det, som staar i § 2 af Hovedforslaget, for at være det Rigtige. Hvad det af det ærede Mindretal for 3die Kreds (S. Andersen) under Nr. 2 stillede Underændringsforslag angaar, da tror jeg at kunne hjælpe det ærede Medlem ud af en Forlegenhed, idet jeg nemlig mener at kunne se, at det Afdragstal 368, der staar ligeoverfor Tallet 2400 i hans Forslag til § 5, ganske sikkert er en Trykfeil i Stedet for 308. Jeg kan nemlig se, at det ærede Medlem har tagtaget en vis Regelmæssighed i Stigningen af det Fradrag, som han vil have gjort, og han vil vistnok ved nærmere at se efter finde, at naar der i Stedet for 368 havde staaet 308, vilde den af ham tilsigtede Regelmæssighed have været tilstede. Imidlertid fremkommer der jo dog ikke nogen fuldkommen Regelmæssighed i det ærede Medlems Forslag, men der gjør sig nogle Afvigelser derfra gjældende, navnlig henimod Slutningen, som ikke ret vel lade sig retfærdiggjøre. Dette er imidlertid ganske vist et Punkt af mindre Betydning ved det nævnte Forslag. Derimod kan jeg ikke negte, at det forekommer mig, at Forslaget i det Hele ikke er ganske retfærdigt. Naar en Embedsmands Pension stilles paa samme Maade i Forhold til hans Gage, enten Gagen er større eller mindre, saa synes dette mig at være mere retfærdigt end, naar man siger: Der som hans Gage er større, saa skal hans Pension forholdsvis være mindre. Jeg kan ikke indse rettere end, at de samme Grunde, som bevirke, at man for visse Embeder sætter en højere Gage, ogsaa maa bevirke, at man for de samme Embeder bør sætte en højere Pension, og jeg kan ikke indse, at der er nogen retfærdiggjørende Grund til at lade Embeds-

manden lide et forholdsvis større Afdrag, naar han afsaar fra et Embede, der har været et af de vigtigste og betydeligste i Staten, og som derfor har været lønnet højere, end naar han afsaar fra et Embede, der har været mindre vigtigt og mindre betydeligt, og som derfor har været lønnet lavere. Jeg erkender i Dvrigt fuldkomment den store Moderation, som der udtaler sig igjennem det ærede Mindretals Forslag. Medens jeg nemlig ikke tror, at det i sin Grundsætning er rigtigt, saa maa jeg indrømme, at det i alt Fald i sin Udførelse er meget lempeligere end det, der er vedtaget i det andet Thing. Men jeg kan dog ikke sige Andet end, at jeg, da jeg ikke kan skjønne, at det i og for sig er et rigtigt Forslag, ikke kan anbefale det.

Formanden: Hvis den ærede Forslagsstiller erklærer det for en Trykfeil, at der staar 368 i Stedet for 308 lige overfor Tallet 2400 i hans Underændringsforslag til § 5, hvad ikke enten Bureauet eller jeg har kunnet se, saa er jeg villig til at rette denne Feil inden Afstemningen.

S. Andersen: Jeg tror, at det er ikke en Trykfeil, men en Skrivfeil fra min Side.

Formanden: Ja, hvad enten det er en Skrivfeil eller en Trykfeil, saa retter jeg altsaa nu herved Tallet 368 til 308.

S. Andersen: Ja, jeg vilde kunne give den høitærede Finansminister fuldkommen Ret, naar jeg betragtede Sagen paa samme Maade, som han, nemlig at Pensionen absolut skulde staa i et vist Forhold til Lønnen; men jeg betragter den ikke saaledes. Jeg mener kun, at Staten har en Forpligtelse til at give sine Tjenere, naar de ikke længere er skikede til at udføre deres Tjeneste, en sorgfri Alderdom, men dette tror jeg ogsaa, at mit Forslag er tilstrækkeligt til at give dem. At en Embedsmand, som har et højere lønnet Embede, ogsaa skal have en noget højere Pension, er jeg dog fuldkomment enig med den høitærede Minister i, og det har jeg ogsaa opstillet, idet jeg dog samtidig har taget Hensyn til den meget be-